

a c) byly vynešeny, nebo v kterýchž v případech §. 12. lit. a) byl nalezen trest kárání na těle, nechať nálezy tyto vynešeny byly od úřadu vlastního nebo delegovaného, má místo odvolání k úřadu vyššímu, a sice s mocí odkladací, musí se však odvolání to ve lhůtě zákonní podati u toho úřadu, kterýž nález vynesl.

§. 16. Za rovné zeměknížecím úřadům politickým pokládají se, co se týče vykonávání moci trestní a exekutivní, ve výše položených paragrafech ustanovené, i ti úřadové obecní (magistrátové a t. p.), kterýmž v přikázaném jim obvodu úředním svěřeno jest řízení politické na místě zeměknížecích úřadů okresních.

§. 17. Nařízení od 11. května r. 1851 (Zákonníka říšského částka XXXIX., č. 127.) a od 14. srpna r. 1853 (Zákonníka říšského částka LI., č. 163.) v zemích, pro které byla vydaná, tímto se zrušují.

Pokudby se jiná, mezitím vydaná nařízení za příčinou ukazování u politické moci donucovací a disciplinární táhla na řečená nařízení od roku 1851 a 1853, vztahováno budiž budoucně odvolání toto k ustanovením, v nejvyšším nařízení obsaženým.

§. 18. Nařízení toto má ihned vejíti ve skutek.

Ve Vídni dne 20. dubna r. 1854.

František Josef.

Hrabě Buol-Schauenstein v. r. Bach v. r. Krauss v. r.

Z nejvyššího nařízení:

Ransonnet v. r.